

بررسی معیارهای کارایی پل‌های عابر پیاده و ارزیابی آن در پل عابر پیاده میدان آزادی شهر کرمان

محمد رضا قاسمی^۱، محمد ملکی^۲

۱- گروه مهندسی عمران دانشگاه سیستان و بلوچستان

۲- مهندسی عمران - سازه دانشگاه سیستان و بلوچستان

Civil.maleki@gmail.com

خلاصه

نگاه طراحی‌های شهری کنونی به عابر پیاده به عنوان رویکرد ترافیکی درجه دوم بعد از وسایل نقلیه موتوری می‌باشد. لذا جهت جلوگیری از تداخل حرکت وسایل نقلیه موتوری با عابرین پیاده عمدتاً در محل تقاطع‌ها و مسیرهای پرتردد حرکت وسایل نقلیه موتوری به صورت همسطح و عابرین پیاده به صورت غیر همسطح دیده می‌شود. لیکن کارایی پل‌های عابر به عنوان یک مسیر حرکتی با کاستی‌هایی مواجه است و موجبات مشکلات ترافیکی را فراهم می‌نماید. در این مقاله پس از آشنایی با پل عابر پیاده میدان آزادی شهر کرمان، با معرفی معیارهای کارایی پل‌های عابر پیاده به ارزیابی حالت ایده‌آل آن با استفاده از فرآیند تحلیلی سلسله مراتبی - AHP پرداخته شده است. در نهایت تحلیل سلسله مراتبی نسبت به شرایط موجود پل عابر میدان آزادی شهر کرمان ارائه شده و با شرایط ایده‌آل مقایسه می‌گردد.

کلمات کلیدی: پل عابر پیاده، فرآیند تحلیل سلسله مراتبی AHP، میدان آزادی کرمان

۱. مقدمه

ظهور اتومبیل سبب ایجاد تحولاتی در جوامع صنعتی گردید و جابجایی انسان و کالا را تسریع بخشید. خیابان‌ها و بزرگراههای بسیاری احداث گردید و در ساخت و بازسازی شهرها به رغم اینکه عابرین پیاده جزء لاینفک سیستم حمل و نقل می‌باشند، اولویت به وسایل نقلیه داده شد. لذا توجه ویژه به ساخت بزرگراه‌ها نشان از رویکرد خودرو محور به جای برنامه ریزی شهروند محور را دارد. پل‌های عابر پیاده در سطح شهر را می‌توان متفاوت از سایر پل‌ها دانست. تاثیر عمده پل‌های عابر پیاده بر سیمای شهرها و نقش برجسته این پل‌ها به عنوان عناصری ساختاری در مبلمان شهری را می‌توان از این حیث دانست.

با وجود تعدد پل‌های عابر پیاده در معابر شهری و حتی برون شهری همواره شاهد شهروندانی هستیم که به دلایل مختلف رغبت خود را به استفاده از این پل‌ها نشان نمی‌دهند. و این مسئله همواره کارایی این سازه‌ها را تحت شعاع قرار داد است. لذا باید ضمن شناخت علل عدم کارایی مناسب این پل‌ها نسبت به رفع موانع موجود قدم برداشت.

^۱ دانشیار و عضو هیئت علمی

^۲ دانشجوی کارشناسی ارشد